

BÀI HỌC CHO ĐỜI SỐNG: Chăm sóc một đứa trẻ tự kỷ

BÀI HỌC CHO TÂM LINH: SỨC MẠNH VÀ SỰ YÊN ỦI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Tóm tắt:

BÀI HỌC CHO ĐỜI SỐNG: Thách thức của bệnh tự kỷ.

BÀI HỌC CHO TÂM LINH: Làm thế nào để có thêm đức tin, sức mạnh và sự yên ủi qua những thử thách đau lòng.

Trọng điểm: Đức Chúa Trời ban sức mạnh và yên ủi cho các bà mẹ hoặc người chăm sóc một đứa trẻ mắc chứng tự kỷ hoặc bị khuyết tật.

Người đọc: Tuyết Nga, Mai Tuyết, Kiều Oanh.

Kiều Oanh: "Tôi không biết phải làm gì. Chồng tôi và tôi đã kiệt sức vì Ê-li, đứa con trai hai tuổi của chúng tôi đã khóc suốt đêm khiến cả hai chúng tôi không thể nào chợp mắt được. Cuối cùng, khi trời gần sáng, vì không còn sức để khóc được nữa nên nó ngủ thiếp đi. Đây không phải là lần đầu tiên con trai tôi đã khóc như thế mà nó thường khóc như vậy kể từ khi tôi ngưng không cho nó bú mẹ nữa."

NHẠC

Tuyết Nga: Tuyết Nga chào mừng các bạn đang đến với chương trình Phụ nữ và Hy vọng.

Mai Tuyết: Mai Tuyết cũng xin thân chào các bạn. Chị Tuyết Nga ơi, câu chuyện vừa kể là của ai vậy, em tò mò muốn biết quá?

Tuyết Nga: À đó là câu chuyện về một người mẹ với đứa con trai của cô ấy. Để tìm hiểu thêm về câu chuyện này, mời Mai Tuyết và quý thính giả cùng lắng nghe sau đây qua lời tường thuật của Kiều Oanh.

Nhạc

Kiều Oanh: Kiều Oanh kính chào quý thính giả,

Không biết các bạn thì sao, chứ riêng Kiều Oanh thì Kiều Oanh cũng đã từng mất ngủ một vài đêm như thế khi con mình còn nhỏ. Nhưng người mẹ trong câu chuyện vừa mới được nhắc đến có vẻ như phải thường xuyên trải qua nhiều đêm không ngủ được. Một đứa con quấy khóc mỗi đêm không chỉ ảnh hưởng đến giấc ngủ của mọi người chung quanh mà còn khiến cho cha mẹ của đứa bé thấy xót ruột, phải không chị? Điều này chắc chắn là một từng trải rất khó khăn cho chính người mẹ ... và cho gia đình của cô ấy. Khi con trai được 15 tháng tuổi thì Đông ngưng cho con bú sữa của mình. Chẳng bao lâu sau cô thấy đứa bé cũng ngưng tăng cân. Bất cứ là loại thức ăn nào mà cô nấu cho con ăn, nó đều nôn hết ra và thường xuyên bị tiêu chảy.

Mai Tuyết: Vậy cô ấy có đưa bé đến bác sĩ khám không hả chị?

Kiều Oanh: Có chứ. Bác sĩ khuyên cô ấy cho bé uống nhiều nước và cố gắng cho bé ăn các loại thực phẩm khác nhau. Nhưng dường như điều này không mang lại kết quả khả quan nào. Tiếng quấy khóc hằng đêm của con và việc mất ngủ chỉ là một phần trong những khó khăn của họ. Đông cũng phát hiện ra cậu con trai của mình không biết nói,

thậm chí không hề bập bẹ được tiếng nào. Đôi khi bé còn bị co giật. Tất cả những gì Đông có thể làm là ôm lấy cơ thể bé nhỏ của con cho đến khi con hết co giật.

Mai Tuyết: Em nghe mà sợ quá! Chị Đông quả là vất vả với đứa con của mình!

Kiều Oanh: Đúng vậy. Nhiều tháng trôi qua, con trai của cô ấy bắt đầu trầm tĩnh hơn vào ban ngày, mặc dù bé vẫn còn quấy khóc vào ban đêm. Đôi khi cô ấy gọi tên bé nhưng bé lại không phản ứng gì cũng không quay lại nhìn mẹ nó! Cô cảm thấy rất mệt mỏi và đau khổ.

Mai Tuyết: Vậy làm thế nào để người mẹ đó có thể giúp con trai mình vượt qua những khó khăn như thế hả chị?

Kiều Oanh: Khi bé bắt đầu có những cơn động kinh, cô biết đó là thời gian cần phải tìm sự giúp đỡ. Cô đến gặp và nói chuyện với bác sĩ của con trai mình một lần nữa, nhưng bởi vì ông đã không chứng kiến lúc đứa bé bị động kinh nên ông không thể giúp gì nhiều cho cô. Khi cô giải thích thêm rằng đứa bé vẫn chưa biết nói thì bác sĩ khuyên cô nên chờ đợi một vài tháng nữa vì bé trai thường biết nói chậm hơn bé gái. Khi nghe nói như thế, Đông cảm thấy bất an bởi vì cô biết rằng bé rất cần sự giúp đỡ ngay lúc này.

Mai Tuyết: Mai Tuyết có thể hiểu được cảm giác của người mẹ trẻ này và tự hỏi rằng nếu bạn đã có kinh nghiệm về một điều gì đó tương tự với con của bạn ... bạn sẽ cảm thấy như thế nào?

Nhạc

Tuyết Nga: Quý thính giả đang lắng nghe chương trình Phụ nữ và Hy vọng và Kiều Oanh đang chia sẻ với chúng ta về câu chuyện của bạn cô là người có đứa con trai đang gặp phải những dấu hiệu bất thường khiến cho cuộc sống của cô ấy cũng như gia đình trở nên vô cùng khó khăn. Không biết là Đông có đứa con nào khác không Hồng Hạnh?

Kiều Oanh: Dạ có, đứa con trai lớn của Đông lên 7 và tình trạng la khóc của em nó cũng gây nhiều khó khăn cho cháu.

Mai Tuyết: Nghe có vẻ như các bác sĩ thực sự đã không hiểu vấn đề mà đứa con trai thứ hai của chị Đông gặp phải. Vậy cuối cùng, cô ấy đã làm gì để giúp con mình hả chị?

Kiều Oanh: Cô ấy cố gắng tìm hiểu mọi thứ có liên quan đến sự phát triển của trẻ. Cô trở lại gặp bác sĩ và hỏi liệu ông ấy có thể giúp đỡ gì hơn không. Bác sĩ đó đã hướng dẫn cô đến gặp một bác sĩ chuyên khoa tâm lý. Tại đây, cô đã nhận được câu trả lời. Bác sĩ cho biết con trai cô bị rối loạn phát triển, từ chuyên môn gọi là rối loạn phổ tự kỷ. Từ "phổ" cho chúng ta biết rằng trẻ vừa mắc bệnh tự kỷ vừa có thể bị khuyết tật từ rất nhẹ đến rất nặng. Bệnh này phổ biến ở các bé trai với tỷ lệ bé trai mắc bệnh cao gấp ba lần so với bé gái. Bác sĩ cũng phát hiện ra rằng bé cũng bị dị ứng với những thức ăn thông thường.

Mai Tuyết: Đó là lý do tại sao bé hay nôn mửa và tiêu chảy thường xuyên!

Kiều Oanh: Đúng vậy. Bác sĩ cũng đã cung cấp cho chị Đông thêm những thông tin về bệnh tự kỷ.

Tự kỷ là sự rối loạn có ảnh hưởng đến não, làm cho một người gặp khó khăn trong giao tiếp và học hỏi. Đôi khi người mắc chứng tự kỷ có thể hành xử theo những cách có hại cho bản thân và những người chung quanh mình. Chứng rối loạn của con chị Đông khiến cháu gặp khó khăn trong việc học hỏi những điều mới và làm cho bé khổ sở.

Khi bác sĩ nói với Đông về rối loạn của con trai cô ấy, cô đã khóc rất lâu. Không có người mẹ nào muốn nhìn thấy con cái mình vừa mắc chứng rối loạn vừa bị khuyết tật. Khuyết tật này có thể là không thể trò chuyện và vui chơi với các trẻ khác. Những dấu hiệu của bệnh tự kỷ thường có thể phát hiện từ khi trẻ được 7 đến 8 tháng tuổi. Tuy nhiên, cần ít nhất 6 tháng khám và theo dõi, bao gồm các giai đoạn như khai thác kỹ những biểu hiện của trẻ từ lúc mới sinh, khám nghiệm nhiều lần thì bác sĩ mới có thể đưa ra kết luận chính xác (Nguồn: giadinh.net.vn).

Bác sĩ cho biết đứa bé rất cần được điều trị bằng một số phương pháp khá tốn kém như là ngôn ngữ trị liệu tức học cách nói chuyện, vật lý trị liệu để tăng cường sức khỏe của cháu và lao động trị liệu để giúp bé học cách viết và làm các công việc hàng ngày khác. Đông cũng cần bắt đầu học cách nuôi bé như thế nào để bé có thể tăng cân. Tuy nhiên, khi hỏi về chi phí điều trị, Đông cảm thấy lo lắng. Cô không biết làm thế để có đủ tiền điều trị cho con. Cô cảm thấy rất buồn và bối rối, đôi khi cô cũng cảm thấy tức giận và cô đơn. Cô tự hỏi liệu cô có làm điều gì sai khi cô mang thai đến nỗi đã làm tổn thương cho con của mình hay không.

Người mẹ can đảm và đầy nghị lực này nói rằng thời gian đầu quả là rất khó khăn, nhưng khi cô nhìn nụ cười của con trai, cô biết rằng cô không thể để cảm xúc của mình ngăn cô làm những gì tốt nhất cho con. Cô cần phải thật mạnh mẽ ... và mặc dù con trai cô không biết nói, nhưng cô sẽ là người nói thay cho nó.

Đông đã không bỏ cuộc ... Cô tiếp tục nhờ các bác sĩ giúp đỡ và cô đã học được cách mới để giúp con trai của mình được điều trị cách tốt nhất. Bệnh viện cũng cung cấp thông tin và sự giúp đỡ cho cô cũng như các gia đình có con mắc chứng tự kỷ. Cô kết thân với những người mẹ có con mắc chứng tự kỷ và họ có thể giúp nhau bằng nhiều cách.

Mai Tuyết: Về việc ăn uống của đứa bé thì sao?

Kiều Oanh: Khi được biết loại thực phẩm nào là an toàn cho con trai của mình, Đông lập tức thay đổi chế độ ăn uống của bé và nhờ thế bé bắt đầu tăng cân! Họ rất vui mừng!

Nhạc

Tuyết Nga: Chào mừng quý thính giả trở lại với chương trình Phụ nữ và Hy vọng. Có thể bạn đang tự hỏi rằng làm thế nào một người mẹ có con mắc chứng tự kỷ có thể tìm được sự giúp đỡ và sự khích lệ trong hoàn cảnh của mình?

Kiều Oanh: Kiều Oanh tin rằng điều đầu tiên bạn cần phải hiểu là bạn chính là người hiểu rõ con mình hơn bất cứ ai khác, bởi vì bạn là mẹ của đứa trẻ. Nếu bạn nhận thấy rằng con bạn gặp khó khăn trong việc nói năng, giao tiếp hoặc dường như không phản ứng gì khi bạn gọi tên bé, thậm chí quay đi chỗ khác thì bạn nên đến gặp bác sĩ ngay lập tức. Hoặc nếu bạn nhận thấy bất cứ điều gì mà bạn nghĩ là bất thường nơi con bạn, bạn nên đến hỏi và nhờ sự tư vấn của bác sĩ. Họ có thể giúp bạn thấy rằng con của bạn có đang phát triển bình thường hay không. Hoặc họ có thể giúp bạn biết phải làm gì tiếp theo và ai là những người có thể hỗ trợ thêm cho bạn. Ngay cả khi họ cho bạn biết rằng mọi thứ đều ổn,

không có vấn đề gì nhưng nếu bạn cảm thấy rằng con bạn cần sự giúp đỡ, bạn nên tiếp tục yêu cầu được giúp đỡ.

Tuyết Nga: Điều đó rất quan trọng. Bác sĩ hoặc nhân viên chăm sóc sức khỏe chỉ tiếp xúc với trẻ trong một thời gian rất ngắn, nhưng bạn có nhiều thời gian ở bên con và bạn hiểu nó. Do đó, bạn không nên bỏ cuộc nếu bạn nghĩ rằng con bạn có vấn đề.

Kiều Oanh: Bạn cũng cần nhớ rằng mọi đứa trẻ đều khác nhau. Vì vậy khi bạn biết thêm những điều mới về chứng rối loạn của con bạn, bạn cũng cần tìm hiểu cách điều trị nào là tốt nhất cho con bạn.

Cuối cùng, bạn không nên chỉ tập trung vào những điều khó khăn mà con của bạn gặp phải mà bạn nên khuyến khích con bạn và khen ngợi con vì những điều mà con làm tốt. Bạn luôn nhớ rằng là tình yêu và sự động viên của bạn dành cho con bạn cần hơn bất cứ sự trị liệu nào.

Bài hát: GIÊ-XU HẰNG NHỚ ĐẾN TÔI (THÁNH CA)

Kiều Oanh: Bạn thân mến, Kiều Oanh luôn được nhắc nhớ một điều là ngay cả khi cuộc sống có nhiều khó khăn thì chúng ta là con cái của Chúa luôn luôn có niềm hy vọng. Đông nói rằng khi đứa con trai thứ hai của cô được chẩn đoán mắc chứng tự kỷ, cô đã rất đau lòng. Nhưng có một bài hát mà cô nghe đã mang lại sự yên ủi vô cùng lớn lao cho cô.

Mai Tuyết: Bài hát gì vậy chị?

Kiều Oanh: Bài hát đó có tên "Nếu Ngài Muốn Con" và những lời của bài hát nhắc nhở Đông rằng mặc dù cô không thể hiểu tại sao Đức Chúa Trời cho phép con trai của cô mắc chứng tự kỷ, cô vẫn sẽ vượt qua vì tình yêu và sự thành tín của Ngài dành cho cô và gia đình nhỏ của cô.

Mai Tuyết: Những điều chị vừa nói làm Tuyết nhớ đến một đoạn Kinh Thánh rất đặc biệt trong Thi thiên 147: 1, "*Khá ngợi khen Đức Giê-hô-va! Vì là điều tốt. Hãy hát ngợi khen Đức Chúa Trời chúng ta; vì là việc tốt lành.*" Mỗi khi Tuyết suy gẫm câu Kinh Thánh này, Tuyết được nâng đỡ tinh thần rất nhiều. Dù trong hoàn cảnh nào, Đức Chúa Trời cũng xứng đáng với sự ngợi khen của chúng ta. Những câu tiếp theo thật đáng cho chúng ta ghi nhớ! "*Ngài hiệp lại những kẻ bị tản lạc của Y-sơ-ra-ên, Chữa lành người có lòng đau thương, Và bó vít của họ.*" Đức Chúa Trời biết rằng trái tim của bạn đôi khi cũng trải qua những đau đớn vì nghịch cảnh nhưng Ngài luôn sẵn sàng rịt lành những vết thương trong tâm hồn bạn. Không dừng lại ở đó, tác giả của Thi thiên này đã xúc động khi bày tỏ rằng "*Chúa chúng tôi thật lớn, có quyền năng cả thể; Sự thông sáng Ngài vô cùng.*" Điều này cho thấy Đức Chúa Trời thấu hiểu những điều bạn cảm thấy và sẵn sàng an ủi bạn.

Tuyết Nga: Nếu bạn nghĩ rằng mình là một người mẹ kém cỏi, bất lực hay thiếu khôn ngoan và không biết giúp con cái mình thế nào khi con cần sự giúp đỡ thì Lời Chúa cũng khuyên rằng "*Vì bằng trong anh em có kẻ kém khôn ngoan, hãy cầu xin Đức Chúa Trời, là Đáng ban cho mọi người cách rộng rãi, không trách móc ai, thì kẻ ấy sẽ được ban cho*" (Gia-cơ 1:5).

Kiều Oanh: Kinh Thánh cũng cho chúng ta biết rằng "*Mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời*" (Rô-ma 8:28). Bất cứ điều gì, bất cứ hoàn cảnh nào xảy đến cho kẻ yêu mến Chúa đều có mục đích của Ngài. Đông nói rằng khi cô nhớ lại những lời dạy của

Đức Chúa Trời, lòng cô được an ủi nhiều. Cô biết rằng Chúa Giê-xu luôn ở bên cô và Ngài sẽ không bao giờ để cô một mình khi chăm sóc đứa con trai bị bệnh.

Bạn thân mến, có bao giờ bạn cảm thấy đau khổ và dường như Đức Chúa Trời không nghe thấy lời cầu nguyện của bạn không? Đông chia sẻ rằng cô đã trải qua những tháng ngày đầy nước mắt! Cô thật đau lòng khi nhìn thấy những đêm con mất ngủ, những ngày con bị nôn mửa và phải trải qua một thời gian dài điều trị... Bé thật khó khăn để tập nói những từ thậm chí thật đơn giản và bé thường chỉ biết khóc trong những lần điều trị. Cô nói rằng cô kêu cầu Đức Chúa Trời xin Ngài giúp đỡ và chữa bệnh cho con mình, nhưng đôi khi cô cảm thấy như thể Ngài không nghe tiếng cầu xin của cô. Nhưng Đông đã tiếp tục cầu nguyện và dành thời gian với Đức Chúa Trời bất cứ khi nào cô có thể và cô sớm nhận ra rằng chính Ngài đã ban cho cô sức mạnh và sự khôn ngoan mà cô cần có trong từng giai đoạn của đời sống. Một trong những bài học quan trọng nhất mà cô học được qua thử thách đó là đức tin không phải là một cảm giác, nhưng ấy là biết và tin rằng Đức Chúa Trời ở với bạn, ngay cả khi cảm xúc của bạn nói với bạn rằng bạn chỉ có một mình khi chống chọi với thử thách.

Nhạc

Tuyết Nga: Qua chương trình Phụ nữ và Hy vọng ngày hôm nay, Kiều Oanh đã chia sẻ với chúng ta câu chuyện về hành trình đức tin của Đông với đứa con trai mắc chứng tự kỷ của cô ấy. Tuyết Nga rất thích điều mà Đông đã kinh nghiệm và chia sẻ với Kiều Oanh cũng như quý vị, đó là “đức tin không phải là một cảm giác, nhưng ấy là sự biết chắc và tin rằng Đức Chúa Trời ở với bạn, ngay cả khi bạn cảm thấy cô đơn.”

Kiều Oanh: Đông nói rằng một trong những câu Kinh Thánh mà cô hay đọc khi cô cảm thấy đau khổ là *"Đức Giê-hô-va ở gần những người có lòng đau thương, Và cứu kẻ nào có tâm hồn thống hối"* (Thi Thiên 34:18). Đây cũng là một trong những câu Kinh Thánh mà cô đọc đi đọc lại mỗi khi cô cảm thấy quá mệt mỏi và tự hỏi không biết phải làm gì để giúp con trai của mình. Thể xác, tinh thần và cả trái tim của Đông dường như bị tan nát khi cô biết về chứng bệnh của con. Nhưng bây giờ cô cảm ơn Chúa mỗi ngày vì món quà đức tin mà Ngài đã ban cho cô, bởi vì nhờ đức tin nơi Ngài đã giúp cô được mạnh mẽ và không ngã quỵ trước nghịch cảnh. Đông tin quyết Đức Chúa Trời ở với cô và với sự giúp đỡ của Ngài, không có gì mà cô không thể làm gì được.

Mai Tuyết: Ô, một trong những lời hứa trong Kinh Thánh mà em yêu thích cũng nói về điều này! *"Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi"* (Phi-líp 4:13)

Tuyết Nga: Đây là câu Kinh Thánh mà ông Phao-lô đã viết để khích lệ các tín hữu ở Hội Thánh Phi-líp. Thật không tưởng tượng nổi khi lời này được viết ra khi ông Phao-lô đang bị bỏ tù vì cố danh Chúa Giê-xu. Bởi đức tin của ông nơi Chúa đã gia thêm cho ông sức mạnh – sức mạnh của niềm tin và hy vọng dù có thể trải qua những ngày đen tối nhất trong cuộc đời...

Mai Tuyết: Hiện tại con trai của chị Đông được bao nhiêu tuổi vậy chị Kiều Oanh?

Kiều Oanh: Cháu đã được bảy tuổi và vẫn còn phải vật lộn với rất nhiều thứ. Nhưng Đông vẫn nói cách mạnh mẽ và kiên quyết "Mình biết rằng Đức Chúa Trời không bao giờ phạm sai lầm và đứa con trai thứ hai của mình là một phước lành Chúa dành cho mình và tất cả mọi người mà cháu gặp. Cháu cũng là một đứa con ngoan. Cháu thích cười và ca hát.

Mình đã học được ca ngợi Đức Chúa Trời mỗi ngày về cơ hội được chăm sóc một con trai tuyệt vời như vậy. "

Thật vậy, Đức Chúa Trời không phạm sai lầm như lời Chúa có chép trong Thi Thiên 139: 15 "*Khi tôi được dựng nên trong nơi kín, Chịu nắn nên cách xảo tại nơi thấp của đất, Thì các xương cốt tôi không giấu được Chúa.*" Kiền Oanhchắc chắn đó là lý do tại sao Đông biết rằng Đức Chúa Trời đã không sai lầm khi Ngài đem đến cho cô đứa con trai này. Bạn thân mến, cũng như Đông, bạn cũng có thể cầu xin Đức Chúa Trời giúp bạn được mạnh mẽ và bình an nếu bạn đến với Ngài trong sự cầu nguyện và cầu xin Ngài cứu giúp. Cầu xin Chúa cho chúng ta luôn tin cậy nơi Chúa là Đấng thêm sức cho chúng ta được mạnh mẽ trước mọi đau khổ và xem nan đề của mình là kinh nghiệm giúp mình được trưởng thành, vững vàng và được đến gần với Chúa hơn. Bây giờ xin mời bạn cùng cầu nguyện với chúng tôi:

"Kính lạy Cha trên trời, con đến với Ngài giờ này, cúi xin Ngài tha thứ cho con về những suy nghĩ, lời nói và hành động sai lầm của con khi nghi ngờ sự hiện diện và quyền năng của Ngài. Chúa ôi, trong cuộc đời con có những lúc con đã vô tình hay cố ý gạt Ngài ra khỏi cuộc đời con để làm theo ý riêng của mình. Nhưng con biết sự cố gắng của con là vô ích. Chỉ có Ngài là niềm trông cậy và hy vọng của con. Xin Ngài tiếp nhận con và ban cho con đức tin vững vàng nơi Ngài để có đủ sức vượt qua những thử thách khó khăn con đang trải qua lúc này. Xin Ngài giúp con. Con muốn thật hết lòng. Trong danh Chúa Giê-xu Christ. A-men."

BÀI HÁT: NGÀI CỨU TÔI

Tuyết Nga: Đức Chúa Trời là sự yêu thương và Ngài yêu thương bạn với tình yêu đời đời. Để tiếp nối chương trình chúng tôi xin kính mời quý thánh giả nghe bài thơ của một thi sĩ được cảm tác trước tình yêu của Đức Chúa Trời với tựa đề 'Chiếc Hộp Của Tình Yêu Thương'

NHẠC ĐỆM

Mai Tuyết: CHIẾC HỘP CỦA TÌNH YÊU THƯƠNG.

Tôi giữ trong tay hai chiếc hộp
Mà Chúa đưa cho tôi
Ngài nói: "Đặt tất cả những nỗi buồn của con trong chiếc hộp đen
Và đặt những niềm vui trong chiếc hộp vàng óng này"
Tôi nghe lời Ngài và trong hai chiếc hộp
Tôi giữ cả niềm vui lẫn nỗi buồn
Nhưng mỗi ngày chiếc hộp vàng càng nặng thêm
Còn chiếc hộp đen thì vẫn nhẹ như trước
Vì tò mò, tôi mở chiếc hộp
Để tìm ra nguyên nhân
Và tôi thấy ở đáy chiếc hộp đen
Một lỗ hồng to tướng để nỗi buồn trượt ra
Tôi chỉ cho Chúa lỗ hồng và thắc mắc

“Nỗi buồn của con đi đâu Chúa nhi?”

Chúa cười hiền từ và nói rằng:

“Chúng ở đây với ta con ạ”

Tôi hỏi: “Vậy tại sao Chúa đưa con những chiếc hộp,

Hộp vàng, hộp đen và cả lỗ hồng?”

“ Con yêu dấu, chiếc hộp vàng là để con đếm những ơn phước

Còn chiếc hộp đen là để con quên đi.”

NHẠC ĐỆM

Mai Tuyết: Bạn đang nắm giữ trong tay chiếc hộp nào – đen hay vàng óng? Đức Chúa Trời sẵn ban cho chúng ta những phước hạnh và lau ráo nước mắt của chúng ta khi chúng ta chạy đến bên Ngài. Ngài là người Cha yêu thương và không bao giờ muốn chúng ta sống trong đau khổ nhưng muốn điều tốt nhất cho cuộc đời mỗi chúng ta. Ngài ở đây với bạn, bất cứ lúc nào và bất cứ nơi đâu bạn đều có thể nói chuyện với Ngài và trình các sự cầu xin mình cho Ngài.

Tuyết Nga: Cảm ơn quý thính giả đã lắng nghe. Chương trình phát thanh Phụ nữ và Hy vọng xin được chấm dứt nơi đây. Toàn thể các chị em trong Ban Phát Thanh thân ái kính chào và xin hẹn gặp lại quý thính giả trong chương trình lần tới. Mọi thư từ gửi về cho chương trình, xin gửi về địa chỉ sẽ được thông báo khi chương trình kết thúc. Rất mong quý thính giả sẽ trở lại với chương trình phát thanh lần sau.

Nhạc kết thúc

© Bản quyền Trans World Radio 2013